

der at virke for det fredelige Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, og han bør derfor til Stadighed holde sig bekendt med, hvad der kan ventes at ville paavirke eller faa Betydning for dette Forhold. — Naar der indenfor Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer er udbrudt Arbejdsstandsning, eller naar Forligsmanden erfarer noget, som giver Grund til at befrygte Arbejdsstandsning — f. Eks. at Arbejdsstandsningen er varslet og Forhandlinger mellem Parterne for at hindre Arbejdsstandsningen ere opgivne — kan Forligsmanden af egen Drift eller paa Foranledning af en af Parterne indkalde de stridende Parter til Forhandling. Parterne ere pligtige til at efterkomme Forligsmandens Indkaldelse. — Hvor det drejer sig om mindre, lokale Stridigheder, er Forligsmanden beføjet til efter Skøn at udpege en anden dertil egnet upartisk Forhandlingsleder. I alle andre Tilfælde overtager Forligsmanden selv Forhandlingsledelsen. — Hvor Forligsmanden eller hans Stedfortræder har indkaldt til Forhandling, skal han søge at bringe denne til en fredelig Afslutning og er blandt andet beføjet til under Forhandlingerne at gøre Henstillinger til Parterne om de Indrømmelser, som maatte synes hensigtsmæssige for Formaalet. Uden Parternes Samtykke maa han dog ikke, før Arbejdsstandsningen er udbrudt, fremsætte Mæglingforslag. Til Hjælp ved Udfærdigelse af Mæglingforslag kan Forligsmanden tilkalde et Nævn, bestaaende af upartiske Mænd. — Naar der under en Strid, som har givet Forligsmanden Anledning til som anført at træde til, opstaar Uenighed om de Vilkaar — Løn, Arbejdstid, Overarbejde og lignende — under hvilke der faktisk har været arbejdet paa de Arbejdssteder, om hvilke Striden drejer sig, og den rette Erkendelse af disse Forhold skønnes at være af Betydning for Stridens Afgørelse, er Forligsmanden eller hans Stedfortræder berettiget til at foretage den i saa Henseende nødvendige Undersøgelse og er berettiget til at afhøre Vidner med Vidnetvang og Vidneansvar. De ved saadanne Undersøgelser afsagte Vidnekendelser kunne indankes for Overretten for den Landsdel, hvor de ere afsagte. — Med den sidstnævnte Begrænsning er Forligsmanden endvidere paa ethvert Tidspunkt under en Strid, i hvilken han er traadt til, berettiget til at give Offentligheden Meddelelser om Sagens Stilling og om Udfaldet af hans Virksomhed som Forhandlingsleder, Mægler og Undersøger, ligesom han paa Begæring afgiver Indberetning derom til Indenrigsministeriet.

De i Fællesudvalget fra Arbejdsgiver-Repræsentanternes Side fremkomne Betæneligheder overfor det af Fællesudvalgets Formand udarbejdede Forslag angik navnlig følgende Punkter: For det første ønskede de, at Forligsmanden ikke skal have Ret til at *indkalde* Parterne, men kun til at *indbyde* dem.